

slaget tillige fastsætter en Minimumsafstand af 50 Favne og en Maksimumsafstand af 250 Favne, tør det antages, at Grundejereren ikke har skellig Grund til at beklage sig. Det skal særlig bemærkes, at det er nødvendigt at sætte en Maksimumsafstand, da det ellers paa flade Kyster vilde staa i Grundejerens Magt at skaffe sig et utilbørligt stort Fredningsbælte, ved at udsætte Aaleruser ud fra Land med en flere hundrede Favne lang Rad, som blev ført helt op til det tørre Land.

Flertallet har forhandlet om hvorvidt der yderligere bør gives den Kystejere, der har sin Kyststrækning fuldt besat med Aalegaarde og Aaleruser, Adgang til at forbyde andre Fiskeri efter Vandreaal mellem hans Redskaber, selv om disse ikke ere ligelig fordelte over Kysten, saa at Mellemrummene paa nogle Steder ere større, paa andre Steder mindre end Normalafstanden.

En Besætningsregel som den ovenfor antydede indeholdes i Aalegaardskommissionens Forslag, der yderligere ved Bestemmelsen af, i hvilke Tilfælde en Kyststrækning er „fuldt besat“ med Kystejerenes Redskaber, regner med en noget større Maalestok end Normalafstanden, nemlig med 300 Favne i Stedet for 250 Favne. Kommissionens Flertal har ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at optage en sliq Besætningsregel i sit Forslag, da det formenes, at den foreslaaede Beskyttelse for Fangesiden er fuldt tilstrækkelig til, at Grundejerne kunne drive deres Aalegaardsfiskeri uhindret, og findes der efter Flertallets Opfattelse ikke Grund til ved Bedømmelsen af, hvorvidt en Kyststrækning er „fuldt besat“ at regne med en anden Maalestok end den sædvanlige; men uden en sliq Tilføjelse antages „Besætningsreglen“ at være uden væsentlig Betydning for Kystejerne.

I Paragraffens 6. Stykke er der tilføjet en Bestemmelse om, at Læsiden af Kystejerenes Aalegaarde og Aaleruser beskyttes i en Afstand af 25 Favne, og tillige truffet en Regel om det ingenlunde ualmindelige Tilfælde, at Kystejeren har udsat sine Ruser paa begge Sider af Aalegaarden, eller at Ruserne have Fangeaabning til to Sider. Kystejeren bør selvfølgelig ikke herved kunne skabe sig en dobbelt Beskyttelse, beregnet efter Fangeside til to Sider, og det foreslaaes derfor, at han kan lægge Afstandene for Fangesiden og Læsiden sammen og derefter bestemme, hvorledes han ønsker, at det fredede Areal skal være fordelt paa begge Sider

af Aalegaarden eller Aaleruserne. For at hindre, at Kystejeren fra Dag til Dag forandrer Fordelingen af Fredningsbæltet og til Vejledning for Fiskerne, om hvor de kunne sætte deres Redskaber, foreslaas det, at Kystejeren ved Opslag paa Strandbredden eller paa selve Redskabet skal tilkendegive, hvorledes han har fordelt Fredningsbæltet.

I Paragraffens 8. Stykke er Læbæltet udfor Kystejerenes Aalegaarde og Aaleruser fastsat til 5 Favne, medens Aalegaardskommissionen foreslog 10 Favne; det formenes, at en Afstand af 5 Favne er tilstrækkelig til at forebygge Kollisioner mellem Grundejernes Ruser og Fiskernes Redskaber. Endvidere foreslaas det, at Fiskerne uden for Læbæltet skulle anbringe deres Redskaber enten i Forlængelse af Kystejerenes Redskaber eller med en indbyrdes Afstand af 100 Favne, alt eftersom Afstanden mellem Kystejerenes Redskaber er 100 Favne og derunder eller over 100 Favne, dog at Fiskeriet i en Afstand af 40 Favne uden for Læbæltet skal være fuldstændig frit. Aalegaardskommissionens Forslag paa dette Punkt gik ud paa, at der altid skulde være en Afstand af 150 Favne mellem andres Redskaber til Aalefangst, og at denne Regel skulde overholdes saa langt ud i Vandet, som Ruser overhovedet kunde sættes, men Flertallet antager, at det ikke vil skade Kystejernes Fiskeri, at Afstanden sættes til 100 Favne, og formener, at Kystejernes Fiskeri er tilstrækkelig værnet ved at lade Reglen gælde indtil 40 Favne uden for det fredede Areal.

Medens de foran omhandlede Bestemmelser fastsætte Forholdet mellem Kystejerenes Aalefiskeri og andres Fiskeri med Redskaber tjenlige til Aalefangst, bestemmer Paragraffens 9. Stykke, at de samme Afstande, i hvilke andres Redskaber til Aalefangst skulle holde sig fra Kystejerenes Aalerredskaber, skulle gælde for Vaad, Bundgarn og staaende Sildenedgarn. Grunden hertil er, at disse Redskaber dels forjage Aalene og dels fuldstændig kunne spærre for Aalens Gang til Ruserne; de ere saaledes lige saa skadelige og hindrende for Kystejernes Fiskeri som Fiskeri med Aaleruser.

Paragraffens 10. Stykke indeholder Bestemmelse om, i hvilken Afstand alle andre Redskaber, der ej ere tjenlige til Fangst af Vandreaal, skulle holde sig fra Kystejerenes Redskaber. Bestemmelsen er i det væsentlige overensstemmende med det sidste Regeringsforslags § 12, 2. Punktum, dog at Afstanden er nedsat fra 100